

Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytið
Skúlagötu 4
101 Reykjavík
postur@anr.is

Reykjavík, 1. nóvember 2019

Efni: Umsögn RARIK ohf. um drög að nýrri reglugerð um raforkuviðskipti.

Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytið hefur sett til umsagnar í samráðsgátt stjórnvalda drög að nýrri reglugerð um raforkuviðskipti. Samkvæmt upplýsingum sem þar koma fram er þar um að ræða uppfærslu á eldri reglugerð þar sem nánar er kveðið á um rétt neytenda og skyldur sölu- og veitufyrirtækja gagnvart neytendum. Samkvæmt upplýsingum í samráðsgáttinni er umsagnarfrestur til og með 1. nóvember nk.

Hér að neðan er að finna athugasemdir og breytingartillögur RARIK ohf. („RARIK“) við fyrirliggjandi reglugerðardrög.

1. Almennar athugasemdir RARIK

RARIK fagnar því að komin séu fram drög að nýrri reglugerð um raforkuviðskipti og mælingum sem ætlað er að efla neytendavernd á sviði raforkumála, stuðla að einföldun regluverks og rafrænni stjórnsýslu, og að sama skapi liðka fyrir aðkomu nýrra aðila á smásöлumarkað raforku í þeim tilgangi að efla samkeppni á raforkumarkaði. Er slík endurskoðun bæði tímabær og nauðsynleg að mati fyrirtækisins.

Þótt ýmislegt jákvætt sé að finna í drögunum virðist hins vegar ljóst að mati RARIK að fyrirliggjandi drög nái því miður ekki því markmiði sínu, að fela í sér einföldun á núverandi regluverki, heldur þvert á móti. Þá virðast ýmis ákvæði þeirra ekki samrýmast ákvæðum gildandi regluverks í raforkumálum auk þess sem ekki virðist hafa verið litið til þess hvernig fyrirkomulaginu hefur í reynd verið háttað í framkvæmd. Með vísan til þessa telur RARIK að drögin, eins og þau standa, séu frekar til þess fallin að skapa óvissu og kostnað í framkvæmd heldur en hitt. Telur RARIK mikilvægt að loknu umsagnarferlinu að reglugerðardrögum verði raunar skoðuð heildstætt með tilliti til þessa, sbr. einnig nánar hér síðar í tengslum við athugasemdir við einstakar greinar.

Telur RARIK einnig rétt að benda á, að þótt það teljist vissulega málefnanlegt og gott að markmið reglugerðarinnar sé að efla neytendavernd á sviði raforkumála, þá sé eftir sem áður mikilvægt að í reglugerðinni sé einnig fjallað um ábyrgð og skyldur notenda, en slík sjónarmið virðast fá lítið vægi í fyrirliggjandi reglugerðardrögum. Að mati RARIK skiptir hér einkum máli að fjallað verði um ábyrgð og skyldur notenda í tengslum við

Juris

tilkynningu um flutning eða tengingu við nýja veitu til síns söluaðila, en ákjósanlegt væri að ábyrgðin þar á væri þannig sameiginleg með báðum aðilum viðskiptasambandsins. Jafnframt er mikilvægt að mælt sé fyrir um úrræði í reglugerðinni fyrir dreifiveitur til að ná utan um þann hóp viðskiptamanna sem velja sér ekki söluaðila.

Pá væri hægt að ná markmiðum reglugerðarinnar með mun einfaldari og hagstæðari hætti heldur en virðist nú lagt upp með, s.s. með nýtingu þeirra kerfa sem nú þegar eru til staðar, t.d. í gegnum Netmál og Netorku, sem sér um söfnun og miðlun mæligagna og annarra upplýsinga sem tengjast m.a. flutningi viðskiptavina milli söluaðila, dreifiveitna og neysluveitna. Ljóst má vera að breytingar sem þessar taka hins vegar allnokkurn tíma og því mikilvægt að aðilum verði gefið ráðráðum til þess að gera nauðsynlegar breytingar í þessa veru.

Bendir RARIK á að þar sem ekki hefur átt sér stað meiri snjallmælavæðing raforkusölmæla en raun ber vitni er mikilvægt að gefa dreifiveitum svigrúm til að lesa á mæli við söluaðilaskipti, til að staðfesta lokastöðu gagnvart fráfarandi söluaðila og þar með upphafsstöðu hjá nýjum söluaðila. Í dag eru þessi tímamörk 30 til 60 dagar þar sem miðað hefur verið við að álestur náist í síðasta lagi um næst liðin mánaðarmót eftir að söluaðilaskipti eru tilkynnt.

Með vísan til framangreindra atriða telur RARIK, líkt og áður segir, mikilvægt að þegar umsagnarferlinu lýkur verði farið í heildstæða endurskoðun á reglugerðardrögunum með það að markmiði að tryggja að efni þeirra samrýmist gildandi regluverki á þessu sviði og því fyrirkomulagi sem þegar hefur verið innleitt og leitað verði leiða til að ná sömu markmiðum og stefnt er að í reglugerðinni með umfangs- og kostnaðarminni aðgerðum en nú virðist gerð krafa um.

2. Athugasemdir RARIK við einstakar greinar

Hér í framhaldinu er að finna athugasemdir RARIK við einstakar greinar frumvarpsins. Athugasemdirnar eru eftir atvikum ýmist settar fram efnislega eða einnig með tillögu að nýrri orðalags- og/eða efnisbreytingu á viðkomandi ákvæði.

Í 2. gr. eru tilgreindrar þær skilgreiningar sem notaðar eru í reglugerðinni. Hér á eftir fara athugasemdir RARIK við einstakar skilgreiningar eftir því sem við á.

Almennur notandi: Notandi raforku sem kaupir raforku til eigin nota en er ekki stórnotandi. Almennur notandi getur jafnframt verið þjónustuveitandi raforku.

RARIK bendir á að þótt ákvæðið sé efnislega sambærilegt ákvæðinu eins og það er í núgildandi reglugerð þá samrýmist það t.a.m. ekki skilgreiningunni á almennum notanda í reglugerð nr. 678/2018, um viðmiðunarmörk vegna niðurgreiðslna dreifingarkostnaðar rafmagns í dreifbýli til almennra notanda. Í þeirri reglugerð er almennur notandi skilgreindur með neikvæðum hætti, nánar tiltekið teljist almennir notendur „ekki notendur sem á ársgrundvelli nota meira er 14 GWh með 7000 stunda nýtingartíma,

Juris

samningsbundið til að minnsta kosti þriggja ára og kaupa á 11 kV spennu eða hærri, enda sé boðið upp á taxta fyrir umrædda notendur sem er ekki hærri en í þéttbýli hjá viðkomandi dreifiveitu.“ Að mati RARIK, líkt og áður hefur verið beint á, er mikilvægt að samræmi sé á milli hugtakanotkunar innan gildandi regluverks.

Hámarksúttekt: Mesta leyfilega afl í kW og kVA sem flytja má um tengingu eins og kveðið er á um í tengisamningi.

Í framkvæmd hefur almennt verið litið á svokallaðar heimtaugaumsóknir sem fullnægjandi tengisamning í skilningi ákvæðisins. Með vísan til þessa er lagt til að gengið sé út frá því í reglugerðinni að heimtaugaumsóknir geti talist fullnægjandi tengisamningar, sbr. hér síðar um skilgreininguna á tengisamningi.

Heimilisnotandi: Almennur notandi sem kaupir raforku til heimilisnota, þar með talið til húshitunar.

Að mati RARIK er skilgreiningin eins og hún er sett fram í reglugerðardrögunum til þess fallin að skapa töluverð álitaefni í framkvæmd, einkum varðandi það hvað telst til heimilisnota, en hugtakið virðist hvergi skilgreint í reglugerðardrögunum. Að mati RARIK er mikilvægt að skýr afmörkun hugtaksins liggi fyrir. Telur RARIK að íbúðarhús, frístundahús og staðir þar sem orka til heimilis og atvinnurekstrar er sammæld með heimilisrekstri, (t.d. búrekstur og minni fyrirtæki) ættu að falla undir skilgreiningu um heimilisnot. Aðrir aðilar, s.s. verslanir, iðnfyrirtæki og þjónustustofnanir ættu ekki að falla undir skilgreininguna.

Neysluveita: Neysluveita er raflögn og rafbúnaður innan við stofnkassa í húsum. Á einni heimtaug geta verið fleiri en ein neysluveita.

RARIK bendir á að skilgreiningin samrýmist ekki skilgreiningunni á neysluveitu í gildandi reglugerð nr. 678/2009 um raforkuvirki, en þar er hugtakið skilgreint sem: „Raflögn og rafbúnaður innan við stofnkassa (eða búnað, sem gegnir hlutverki stofnkassa). Á einni heimtaug geta verið fleiri en ein neysluveita.“ Af hálfu RARIK er áréttar mikilvægi þess að tryggt sé, líkt og áður hefur verið beint á, að hugtakanotkun verði samræmd á milli reglugerða á sviði raforkumála sem varða sama atriðið og þetta verði lagfært til samræmis við framangreint ákvæði.

Notkunarferill: Mismunur heildarorkuúttektar á notkunarferilssvæði á klukkustund annars vegar, og tímamældrar notkunar einstakra notenda og ómældrar þekktrar notkunar hins vegar. Töp í raforkukerfinu teljast hluti af notkunarferli.

Að mati RARIK er hugtakið „heildarorkuúttekt“ í ákvæðinu óljóst. Telur RARIK að það væri heppilegra að nota orðið „heildarinnmötun“ í stað þess og áætluð ómæld notkun í stað ómældrar þekktrar notkunar, til að gæta samræmis við hugtakanotkun í framkvæmd, en þó með fyrirvara um tillögu RARIK um breytingu á fyrirkomulaginu varðandi ómælda notkun, sbr. hér síðar. Með vísan til þessa leggur RARIK til eftirfarandi breytingu á

Juris

hugtakinu til skýringar: *Notkunarferill: Mismunur heildarinnmötunar á notkunarferilssvæði á klukkustund annars vegar, og tímamældrar notkunar einstakra notenda og áætlaðrar ómældrar notkunar hins végars. Töp í raforkukerfinu teljast hluti af notkunarferli.*

Ómæld áætluð orkunotkun: Raforka sem sold er samkvæmt aftaxta, þar sem uppsett afl og nýtingartími er notað til útreiknings á raforkunotkun og mælingu verður ekki komið við af tæknilegum ástæðum eða vegna kostnaðar.

Að mati RARIK væri rétt að breyta núgildandi fyrirkomulagi og mæla umrædda notkun sem hingað til hefur verið skilgreind sem ómæld áætluð notkun. Fyrir setningu núgildandi raforkulaga tíðkaðist að götulýsing var ómæld, enda taldist hún þá hluti rekstrar dreifiveitu. Í nýju samkeppnismálum verfi getur það ekki talist eðlileg ráðstöfun að svo mikil notkun fari ómæld til viðskiptavina. Með vísan til þessa er að mati RARIK eðlilegt að í ákvæðinu sé heldur mælt fyrir um frest til viðkomandi aðila til að koma mælingum í eðlilegt horf.

Raforkusölusamningur: Samningur milli sölufyrirtækis og almenns notanda um sölu hins fyrrnefnda á raforku til hins síðarnefnda.

RARIK bendir á að stórnottendur eru einnig með raforkusölusamninga og því sé ekki rétt að takmarka skilgreininguna á hugtakinu raforkusölusamninga við samninga sölufyrirtækis og almenns notanda. Með vísan til þessa leggur RARIK til eftirfarandi orðalagsbreytingu: *Raforkusölusamningur: Samningur milli sölufyrirtækis og viðskiptavinar um sölu hins fyrrnefnda á raforku til hins síðarnefnda.*

Stórnottandi: Notandi sem notar innan þriggja ára á einum stað a.m.k. 80 GWst á ári.

Að mati RARIK er tímabært að breyta skilgreiningunni á stórnottanda í öllu regluverki á sviði raforkuréttar þannig að einnig verði kveðið á um lágmarksspennustig viðkomandi til þess að hann geti flokkast sem stórnottandi, t.d. 60 kV eða hærra, ásamt því að hækka viðmiðunarmörk í GWst, t.d. í 200 GWst.

Sölmælir: Mælir sem notaður er til uppgjörs á sölu raforku.

RARIK telur rétt að nota hugtakið „raforkusölmælir“ hér í stað sölmælis og að jafnframt sé gerð krafa um að umræddur mælir sé löggiltur. Með vísan til þessa leggur RARIK fram eftirfarandi tillögu að breytingu á ákvæðinu: *Raforkusölmælir: Löggiltur mælir sem notaður er til uppgjörs á sölu raforku.*

Tengisamningur dreifiveitu: Samningur dreifiveitu við almennan notanda eða vinnslufyrirtæki um tengingu þessara aðila við dreifikerfið, dreifingu raforku, mælingu hennar eða aðra þjónustu tengda afhendingarstað raforkunnar.

Juris

RARIK bendir á að í dag er litið á heimtaugaumsókn sem tengisamning og leggur því til eftirfarandi efnisbreytingu á ákvæðinu: *Tengisamningur dreifiveitu: Heimtaugaumsókn eða sérstakur samningur dreifiveitu við almennan notanda eða vinnslufyrirtæki um tengingu þessara aðila við dreifikerfið, dreifingu raforku, mælingu hennar eða aðra þjónustu tengda afhendingarstað raforkunnar.*

Tímamæling: Mæling raforkunotkunar sem safnað er klukkustund fyrir klukkustund.

RARIK leggur til að í stað hugtaksins tímamæling verði notað hugtakið „aflraðamæling“ til að gæta samræmis við ákvæði 24. gr. reglugerðarinnar.

Þjónustuveitandi: Aðili sem veitir almennum notanda aðgang að raffangi til notkunar raforku innan sinnar fasteignar eða umráðasvæðis og hefur milligöngu um öflun raforku frá sölufyrirtæki sem tengist nýtingu aðstöðunnar. Dæmi um þjónustuveitendur raforku: tjaldstæði, fristundabyggð, fjöleignarhús, hafnir og þjónustukjarnar.

Að mati RARIK verður við skilgreiningu hugtaksins að hafa í huga að starfsemi þjónustuveitanda verður að samrýmast ákvæði 13. gr raforkulaga, um einkarétt til dreifingar raforku. RARIK leggur jafnframt til eftirfarandi breytingu á efri ákvæðisins til skýringar: *Þjónustuveitandi: Aðili sem veitir almennum notanda tímabundinn aðgang að raffangi til notkunar raforku innan sinnar fasteignar, lóðar eða athafnasvæðis og hefur milligöngu um öflun raforku frá sölufyrirtæki og greiðir dreifiveitu fyrir dreifingu, sem tengist nýtingu aðstöðunnar. Með þjónustuveitendum raforku er átt við rafhleðslustöðvar, hafnartengingar og tengingar á tjaldstæðum.*

4. gr. Skyldur sölufyrirtækja.

Sölufyrirtækjum ber skylda til að afla þeirrar orku sem þau endurselja og tryggja að jafnvægi sé milli orkuöflunar og orkusölu á hverjum tíma. Í því skyni ber sölufyrirtækjum að gera skriflegan samning við kerfisstjórn flutningsfyrirtækis sem ábyrgðaraðili jöfnunarorku og senda inn sundurliðaðar áætlunar um orkuviðskiptin skv. reglum kerfisstjórnar flutningsfyrirtækis. Sölufyrirtæki ber skylda til að afhenda almennum notanda raforku í samræmi við raforkusölusamning.

Í því skyni ber sölufyrirtækjum m.a. að:

1. gera raforkusölusamning við viðskiptavini,
2. semja um og standa skil á greiðslum vegna raforkuviðskipta við vinnslufyrirtæki eða önnur sölufyrirtæki,
3. gera samning við kerfisstjórn flutningsfyrirtækis vegna ábyrgðar á jöfnunarorku og standa skil á greiðslum vegna hennar,
4. standa skil á innheimtum gjöldum vegna flutnings- og dreifingarþjónustu til dreifiveitna,
5. innheimta eftir atvikum, greiðslur fyrir ofangreinda kostnaðarliði hjá notendum.

Juris

Að mati RARIK er mikilvægt að ekki fari á milli mála að sölufyrirtæki, sbr. 4. tölul., þurfi aðeins að standa skil á innheimtum gjöldum vegna flutnings- og dreifingarþjónustu til dreifiveitna þegar dreifiveita hefur sérstaklega óskað eftir að sölufyrirtæki annist innheimtu. Með vísan til þessa leggur RARIK til eftifarandi orðalagsbreytingu á 4.tölul:

4. standa skil á innheimtum gjöldum vegna flutnings- og dreifingarþjónustu til dreifiveitna, þegar dreifiveita hefur falið sölufyrirtæki að sjá um þá innheimtu.

5. gr. Skyldur flutningsfyrirtækis.

Flutningsfyrirtæki ber að flytja raforku, afla kerfispjónustu, reglunarorku og orku vegna taps í flutningskerfi ásamt því að annast uppgjör vegna jöfnunarorku.

Í því skyni ber flutningsfyrirtæki m.a. að:

tengja alla þá sem eftir því sækjast við flutningskerfið, enda uppfylli þeir tæknileg skilyrði fyrir því og greiði tengigjald samkvæmt ákvæðum í gjaldskrá,
útvega rafmagn í stað þess sem tapast í kerfinu.

útvega launafl fyrir kerfið til að nýta flutningsgetu og tryggja spennugæði.
tryggja áreiðanleika í rekstri kerfisins.

sjá til þess að fyrir liggi spá um raforkuþörf og áætlun um uppbyggingu flutningskerfisins,

greiða þeim dreifiveitum bætur sem verða fyrir langvarandi skerðingu á raforkuafhendingu,

mæla það rafmagn sem afhent er inn á og út af flutningskerfinu,

halda utan um mælingar og skila gögnum til viðkomandi aðila svo að unnt sé að gera upp viðskipti með raforku.

stillta saman raforkuvinnslu og raforkuþörf svo að hægt sé að mæta frávikum milli umsaminna kaupa og raforkunotkunar, sem og að gera samninga við vinnslufyrirtæki í þessu sambandi.

tryggja nægjanlegt framboð reiðuafls við rekstur kerfisins,

samræma notkunarferla þar sem aflmæling fer ekki fram,

hafa tiltækar viðbragðsáætlanir og annast samræmingu neyðaraðgerða í flutningskerfinu, bregðast við í vá og ef einhver aðili að neyðarsamstarfi raforkukerfisins óskar þess og tryggja tengsl við yfirstjórn almannavarna,

útvega rafmagn í stað þess sem tapast í kerfinu og gera upp jöfnunarorkukostnað vegna þess,

kaupa inn stoðþjónustu sem nauðsynleg er til að uppfylla kröfur um kerfispjónustu.

Varðandi ákvæði 5. gr. reglugerðardraganna bendir RARIK á að um skyldur flutningsfyrirtækja er einnig fjallað í reglugerð nr. 1040/2005, um framkvæmd raforkulaga. Ákvæði þeirrar reglugerðar virðast ekki samrýmast framangreindum ákvæðum að öllu leyti. Er mikilvægt, líkt og ítrekað hefur verið beint á, að tryggt sé að ákvæði þessarar reglugerðar séu annaðhvort samræmd öðrum gildandi reglugerðum eða þau felld niður á öðrum hvorum staðnum.

Varðandi ákvæði um skyldu flutningsfyrirtækis til greiðslu bóta til dreifiveitna sem verða fyrir langvarandi skerðingu á raforkuafhendingu er að mati RARIK mikilvægt að mælt sé

með skýrum hætti fyrir um hvað fellur þarna undir, þ.á m. að skerðing af völdum fárvirðis, náttúruhamfara eða annarra óviðráðanlegra aðstæðna skuli undanskilin. Að mati RARIK er einnig mikilvægt að kveðið sé nánar á um fjárhæð bóta og bótaskyld atvik; þ.e. hvers eðlis bæturnar séu og hvað teljist langvarandi skerðing tímalega séð. Að mati RARIK er jafnframt mikilvægt að skýrt sé að þetta taki ekki til stórnötenda vegna langvarandi skerðingar á raforkuafhendingu, þegar mælt er fyrir um rétt þeirra í þessu sambandi í tvíliða samningum við flutningsfyrirtækið og í skilmálum flutningsfyrirtækisins.

6. gr. Skyldur dreifiveitna.

Dreifiveita skal annast dreifingu þeirrar raforku sem kemur frá flutningskerfinu og þeim virkjunum sem framleiða beint inn á dreifikerfi hennar, til notenda á viðkomandi dreifiveitusvæði. Dreifiveita ber ábyrgð á mælingum og ómældri áætlaðri orkunotkun á sínu dreifiveitusvæði og að skila gögnum til viðkomandi aðila.

Í því skyni ber dreifiveitum m.a. að:

1. tengja alla sem eftir því sækjast við dreifikerfið, enda hafi þeir gildan samning um kaup á raforku, uppfylli tæknileg skilyrði fyrir tengingu og greiði tengigjald sem skal tilgreint í gjaldskrá. Þó er heimilt að synja nýjum aðilum um aðgang að kerfinu á grundvelli sjónarmiða um flutningsgetu, öryggi og gæði kerfisins. Synjun skal vera skrifleg og rökstudd,
2. tryggja áreiðanleika í rekstri kerfisins,
3. útvega rafmagn í stað þess sem tapast í kerfinu,
4. útvega launafl fyrir kerfið til að nýta flutningsgetu og tryggja spennugæði,
5. mæla eða láta mæla með nákvæmum hætti þá raforku sem hún afhendir eða tekur við í samræmi við reglur þar að lítandi,
6. veita stjórnvöldum, viðskiptavinum og almenningi upplýsingar sem nauðsynlegar eru við mat á því hvort hún fullnægi skyldum sínum. Rísi ágreiningur um hvort fyrirtækinu sé skylt að veita umbeðnar upplýsingar sker Orkustofnun úr. Úrskurður Orkustofnunar í þessu efni sætir kæru til úrskurðarnefndar raforkumála,
7. gæta jafnræðis við starfrækslu sína og trúnaðar um upplýsingar er varða viðskiptahagsmuni notenda og aðrar þær upplýsingar sem sanngjarnit er og eðlilegt að leynt fari,
8. greiða þeim notendum bætur sem verða fyrir langvarandi skerðingu á raforkuafhendingu,
9. gera upp kostnað af flutningi raforku og kerfisþjónustu við kerfisstjórn flutningsfyrirtækis,
10. semja um og gera upp raforkukaup vegna orkutaps í dreifikerfi,
11. gera upp kostnað af jöfnunarorku vegna orkutaps við kerfisstjórn flutningsfyrirtækis,
12. miðla upplýsingum til kerfisstjórnar flutningsfyrirtækis og söluþyrirtækja vegna uppgjörs á raforkuviðskiptum og jöfnunarorku,
13. miðla upplýsingum til smærri virkjana sem framleiða beint inn á dreifiveitusvæði,
14. halda skrá yfir veitur á sínu dreifiveitusvæði með þeim hætti að tengja megi veituna við viðskiptavini og annast flutning notenda milli söluþyrirtækja.

Varðandi 6. gr. bendir RARIK á að um skyldur dreifiveita er einnig fjallað í reglugerð nr. 1040/2005, um framkvæmd raforkulaga. Líkt og í tilviki flutningsfyrirtækja virðast ákvæði þeirrar reglugerðar ekki samrýmast framangreindum ákvæðum að öllu leyti. Er mikilvægt að tryggt sé að ákvæðin séu samræmd milli reglugerðanna eða felld niður á öðrum hvorum staðnum líkt og áður hefur verið bent á.

Framangreind sjónarmið varðandi bætur flutningsfyrirtækis skv. 5. gr. eiga einnig við í tilviki dreifiveitna samkvæmt ákvæði 6. gr. að mati RARIK að breyttu breytanda.

7. gr. *Upphaf raforkuviðskipta, skipti á sölufyrirtæki og færsla á neysluveitu.*

Almennur notandi á rétt á að velja sér sölufyrirtæki sem hann gerir raforkusölusamning við um afhendingu raforku á tilgreindum stað. Samningur um viðskipti með raforku milli sölufyrirtækis og almenns notanda skal liggja til grundvallar viðskiptum með raforku. Slíkan samning er heimilt að gera og staðfesta rafrænt svo sem með rafrænum skilríkjum. Stórnottandi og sölufyrirtæki gera ávallt með sér sérsamning.

Raforkusala ber að gera samning við almennan notanda sem óskar eftir viðskiptum við hann. Þegar samningur hefur komist á milli almenns notanda og raforkusala ber raforkusala að senda dreifiveitu beiðni um að opna fyrir dreifingu til almenns notanda neysluveitu. Ákvörðun sölufyrirtækis um að hafna raforkuviðskiptum er hægt að beina til Orkustofnunar í formi kvörtunar.

Við upphaf raforkuviðskipta, bæði þegar almennur notandi stofnar nýja neysluveitu og þegar almennur notandi flytur neysluveitu innan dreifiveitusvæðis eða milli dreifiveitusvæða, ber dreifiveitu skylda til að leiðbeina notenda með hvaða hætti hann geti valið sér raforkusala, hafi samningur ekki verið þá þegar gerður. Dreifiveitu er óheimilt að tengja almennan notanda við veitu nema fyrir liggi staðfestur samningur af hálfu almenns notanda um af hverjum hann kýs að kaupa raforkuna af. Við leiðbeiningarskyldu sína skal dreifiveita gæta jafnræðis í hvívetna og er henni óheimilt að vekja athygli notenda á einu sölufyrirtæki umfram annað. Dreifiveita skal m.a. veita upplýsingar um hvar gjaldskrár sölufyrirtækja er að finna, ferli við upphaf raforkuviðskipta og um afleiðingar þess ef raforkusali er ekki valinn.

Dreifiveitu ber skylda til að tengja almennan notanda neysluveitu um leið og samningur almenns notanda og raforkusala hefur tekið gildi. Við tengingu veitu kemst á tengisamningur milli dreifiveitu og almenns notanda. Raforkusali skal upplýsa almennan notanda um samningsskilmála dreifiveitna við upphaf viðskipta þar með talið kostnað við að loka og opna veitu.

Almennur notandi sem er með raforkusölusamning heldur sjálfkrafa þeim samningi áfram þegar hann flytur neysluveitu sína, nema hann óski sjálfur eftir að hefja viðskipti við nýjan raforkusala í samræmi við reglugerð þessa.

Almennur notandi getur óskað eftir breytingu á áætlun um orkunotkun vegna verulega breyttra forsendna eða ef rökstuddar ástæður fyrir breytingu liggja fyrir. Hann getur einnig farið fram á leiðréttingu reiknings af sömu ástæðum. Breytingu á áætlun um orkunotkun ber sölufyrirtæki að tilkynna viðkomandi dreifiveitu.

Almennum notanda skal á hverju tíma heimilt að skipta um sölufyrirtæki. Ef almennur notandi skiptir um sölufyrirtæki velur hann sér nýtt sölufyrirtæki og gerir við það

Juris

raforkusölusamning. Sölufyrirtækið sendir dreifiveitu afrit af samningnum og er heimilt fyrir hönd almenns notanda að segja upp samningi við sölufyrirtæki sem almennur notandi hefur ákveðið að hætta í viðskiptum við. Um uppsögn raforkusamnings fer skv. 10. gr.

Við lok raforkuviðskipta skal fara fram álestur, sem næst skiptadegi, og tilkynning send viðkomandi aðilum.

Sölufyrirtæki er skyld að sýna dreifiveitu skilmála sem varða starfsemi dreifiveitu í raforkusölusamningum sínum, ef eftir því er leitað.

Dreifiveitur skulu á hverjum tíma hafa til staðar aðgengilegar upplýsingar fyrir almenna notendur þar sem þeim er leiðbeint um rétt sinn til að velja sér raforkusala og til skipta á sölufyrirtæki.

Fyrir 1. janúar 2021 skulu sölufyrirtæki hafa gert staðlaðan samning við notendur um viðskipti með raforku.

RARIK telur að efni ákvæðis 7. gr. yrði um margt skýrara ef ákvæðinu yrði skipt í tvö ákvæði, annars vegar fyrir nýtengingar og hins vegar flutning milli neysluveitna sem nú þegar eru fyrir hendi.

Varðandi 1. mgr. ákvæðisins er mikilvægt að skýrt sé kveðið á um að söluaðilaskipti geti ekki verið afturvik. Orkuinnkaup raforkusala á hverjum tíma taka mið af þeim samningum sem eru til staðar. Því er nauðsynlegt að söluaðili sé þekktur strax við upphaf viðskipta við dreifiveitu.

RARIK leggur jafnframt til eftirfarandi breytingu á 1. málsl. 1. mgr: *Almennur notandi á rétt á að velja sér sölufyrirtæki sem hann gerir raforkusölusamning við um afhendingu raforku á tilgreindum stað eða óháð staðsetningu.*

Er það jafnframt mat RARIK að, eins og ákvæðið 1. mgr. er orðað, virðist sem gengið sé út frá því að söluaðilar þurfi að gera sérstakan formlegan samning við hvern og einn viðskiptavin sem staðfesta þurfi samninginn síðan formlega, eftir atvikum rafrænt svo sem með rafrænum skilríkjum. Ef þetta er réttur skilningur er ekki að sjá að það ferli að skipta um raforkusala verð einfaldara með þessari breytingu heldur sé hún þvert á móti til þess fallin að flækja það ferli enn frekar fyrir alla þá sem að því koma. Að sama skapi er mikilvægt að skýrt sé kveðið á um það í ákvæðinu hvað teljist fullnægjandi rafræn staðfesting viðskiptavinar á slíkum samningi, þ.e. hvort rafræn skilríki séu nauðsynleg eða hvort önnur staðfesting sem gangi skemur nægi.

Í 3. mgr. er fjallað um upphaf raforkuviðskipta. RARIK telur óljóst þegar talað um að almennur notandi „stofni nýja neysluveitu“ hvort þar sé átt við heimtaugaumsókn eða tengisamning, sem skilgreindur er í reglugerðinni, sbr. að framan. Ef svo er sé eðlilegt að byggja á sömu hugtakanotkun hér til einföldunar. Í sömu mgr. er einnig talað um að almennur notandi „flytji neysluveitu“, en rétt er að benda á að viðskiptavinur getur ekki flutt neysluveitu heldur getur hann flutt sig „á milli neysluveitna“ eðli málsins samkvæmt.

Juris

Í sömu mgr. kemur einnig fram að dreifiveitu sé óheimilt að tengja almennan notanda við veitu nema fyrir liggi staðfestur samningur af hálfu almenns notanda um af hverjum hann kýs að kaupa raforkuna af. Bendir RARIK á að þetta geti ekki gengið í öðrum tilvikum en þegar um nýja neysluveitu er að ræða, en það yrði oftast í höndum byggingaraðila hverju sinni þar sem almennt hefur verið gengið frá tengingu við veitufyrirtæki áður en bygging er sold þeim sem þar hyggjast búa.

Í sömu mgr. er einnig fjallað um skyldu dreifiveitna til að gæta jafnræðis milli sölufyrirtækja í tengslum við leiðbeiningarskyldu gagnvart notendum. Þar kemur m.a. fram að dreifiveita skuli „veita upplýsingar um hvar gjaldskrár sölufyrirtækja er að finna, ferli við upphaf raforkuviðskipta og um afleiðingar þess ef raforkusali er ekki valinn.“ Telur RARIK óljóst hvort með „afleiðingu þess að raforkusali sé ekki valinn“ sé átt við að ekki hafi verið tengt hjá viðkomandi notanda eða hvort þar sé átt við eithvað annað. Er mikilvægt að þetta sé skýrt.

Í 4. mgr. kemur fram að dreifiveitu beri skylda til að tengja almennan notanda neysluveitu um leið og samningur almenns notanda og raforkusala hefur tekið gildi. Bendir RARIK á að slikt sé eingöngu fært í tilviki flutnings viðskiptavina á milli fyrirliggjandi neysluveitna. Þegar um nýja heimtaug er að ræða þarf notandi einnig að hafa gengið frá greiðslu tengigjalda áður en forsendur eru fyrir hendi til þess að tengja hann. Að mati RARIK er þetta í meginatriðum óþörf og óljós tvítekning á því sem fram kemur í fyrsta tölulið 6. gr.

Í 5. mgr. er að nýju notað orðalagið að notandi „flytji neysluveitu“ sína, sbr. einnig athugasemdir við það orðalag hér að framan.

Í stað setningarinnar: „*Almennur notandi sem er með raforkusölusamning heldur sjálfkrafa þeim samningi áfram þegar hann flytur neysluveitu sína, nema hann óski sjálfur eftir að hefja viðskipti við nýjan raforkusala í samræmi við reglugerð þessa.* ...“ leggur RARIK til svohljóðandi breytingu: *Almennur notandi sem er með raforkusölusamning óháð staðsetningu heldur sjálfkrafa þeim samningi áfram þegar hann flytur milli neysluveitna, nema hann óski sjálfur eftir að hefja viðskipti við nýjan raforkusala í samræmi við reglugerð þessa.*

Í 7. mgr. kemur fram að er almennur notandi skiptir um sölufyrirtæki velur hann sér nýtt sölufyrirtæki og gerir við það raforkusölusamning. Sölufyrirtækið sendir dreifiveitu afrit af samningnum og er heimilt fyrir hönd almenns notanda að segja upp samningi við sölufyrirtæki sem almennur notandi hefur ákveðið að hætta í viðskiptum við. Að mati RARIK er inntak ákvæðisins óljóst, en bent er á að hingað til hafi Netorka (fyrir hönd dreifiveitu) séð um að láta gamla sölufyrirtækið vita um uppsögn samnings.

Í 8. mgr. kemur fram að við lok raforkuviðskipta skuli fara fram álestur, sem næst skiptadegi, og tilkynning send viðkomandi aðilum. Um athugasemdir RARIK varðandi lok viðskipta vísast til athugasemda við 10. gr., sbr. hér síðar.

Varðandi 11. mgr. veltir RARIK því upp hvort nauðsynlegt sé að gera slíka samninga þegar fyrir liggr viðskiptasaga til meira en eins árs sem telja má ígildi viðskiptasamnings.

Juris

10. gr. Uppsögn raforkusamnings og gildistími.

Almennum notanda er heimilt að segja upp raforkusölusamningi við sölufyrirtæki með 3 ja vikna fyrirvara. Heimilt er að semja um lengri uppsagnarfrest ef almennur notandi notar árlega meira en 1 GWst af raforku.

Uppsögn raforkusölusamnings getur verið með rafrænum eða skriflegum hætti og skal beinast að viðkomandi raforkusölufyrirtæki.

Gildistími raforkusölusamnings við almennan notanda getur verið allt til 5 ára, en að lágmarki til 3 mánaða af hálfu sölufyrirtækis.

RARIK leggur til eftirfarandi breytingu á framsetningu ákvæðisins sem er að mati fyrirtækisins til einföldunar:

Gildistími raforkusölusamnings við almennan notanda getur verið allt til 5 ára, en að lágmarki til 3 mánaða af hálfu sölufyrirtækis.

Almennum notanda er heimilt að segja upp raforkusölusamningi við sölufyrirtæki með 2 ja vikna fyrirvara á gildistíma hans, sem taki þá gildi um næstu mánaðamót.

Heimilt er að semja um lengri uppsagnarfrest ef almennur notandi notar árlega meira en 0,5 GWst af raforku.

Uppsögn raforkusölusamnings getur verið með rafrænum eða skriflegum hætti og skal beinast að viðkomandi raforkusölufyrirtæki.

Bendir RARIK jafnframt á nauðsyn þess að binda söluaðilaskipti við ákveðinn dag í mánuði, t.d. um mánaðarmót, þar sem lesa þarf að mælum samhliða söluaðilaskiptum og getur því verið afar dýrt í framkvæmd fyrir dreifiveitu að sækja staka álestra út um hinrar dreifðu byggðir landsins oft í mánuði.

11. gr. Stöðvun orkuafhendingar.

Sölufyrirtæki eða dreifiveita hefur heimild til að stöðva raforkuafhendingu til almenns notanda raforku sem vanrækir að greiða reikning fyrir flutning, dreifingu og/eða kaup á raforku eða að öðru leyti vanrækir aðrar skyldur sínar samkvæmt reglugerð þessari.

Sé um að ræða vanskil má grípa til lokunar eftir að skuld er í vanskilum eftir gjalddaga eða eindaga og að undangenginni skriflegri viðvörun, sem sölufyrirtæki eða dreifiveita skal senda almennum notanda með minnst 30 daga fyrirvara um ætlaða dagsetningu lokunar á veitu. Vanskil á greiðslu áætlunarreikninga heimila sölufyrirtækjum eða dreifiveitum sömu aðgerðir til innheimtu og stöðvunar á orkuafhendingu og vanskil á uppgjörsreikningum. Sölufyrirtæki eða dreifiveitur ber ekki ábyrgð á hugsanlegum afleiðingum slíkrar stöðvunar. Stöðvun orkuafhendingar hefur engin áhrif á greiðsluskyldu notenda á skuldum við sölufyrirtæki eða dreifiveitur.

Ef sölufyrirtæki vill stöðva raforkuafhendingu skal það senda dreifiveitu skriflega beiðni um lok orkuafhendingar af þess hálfu. Í henni skal tilgreina hvenær hún skuli koma til framkvæmda, ásamt gögnum um ástæður fyrir beiðni um lokunarnar. Þessi beiðni skal send veitunni á sama tíma og almennur notandi er varaður við fyrirhugaðri stöðvun á afhendingar á orku. Sölufyrirtæki eða dreifiveitu ber ekki skylda til að hefja raforkuafhendingu fyrr en raforkuskuld, ásamt kostnaði vegna stöðvunar

Juris

raforkuafhendingar, hefur verið að fullu greidd eða samið hefur verið um greiðslu fyrir skuld vegna raforkukaupa og kostnað vegna stöðvunar raforkuafhendingar. Sölufyrirtæki eða dreifiveitu er heimilt að innheimta lokunar- og opnunargjöld hjá almennum notanda í samræmi við raunkostnað sem af lokun og opnun veitu hlýst.

Dreifiveita ein hefur heimild til að stöðva orkuafhendingu í samræmi við ákvæði þessarar greinar. Hún hefur jafnframt skyldu til að stöðva orkuafhendingu í samræmi við beiðni sölufyrirtækis á til settum tíma.

Dreifiveitur og sölufyrirtæki skulu sameiginlega setja staðlaðar verlagsreglur um stöðvun orkuafhendingar. Gildistaka verlagsreglnanna er háð samþykki Orkustofnunar.

Að mati RARIK er óljóst hvert samspil 11. gr. og 45. gr. reglugerðardraganna er í tengslum við vanskil almennra notenda. Í 45. gr. er að finna fullnægjandi heimild dreififyrtækis til að stöðva afhendingu vegna vanskila notanda við dreifiveitu. Í 12. gr. er síðan að finna heimild sölufyrirtækis til að rifta orkusölusamningi vegna vanskila. Með vísan til þessa telur RARIK 11. gr. raunar óþarfi og til þess fallna að valda óvissu í framkvæmd ef hún verður látin standa óbreytt samhliða fyrrnefndum ákvæðum. Leggur RARIK því til að 11. gr. verði felld brott.

13. gr. Aðfararheimild.

Gjöld fyrir raforku svo og gjöld fyrir flutning og dreifingu, sem innheimt eru í samræmi við gjaldskrár, eru aðfararhæf án dóms eða sáttar skv. 10. tl. 1. mgr. 1. gr. aðfararlagi, nr. 90/1989. Heimilt er að stöðva afhendingu raforku ef ekki er staðið í skilum með greiðslu þessara gjalda.

Að mati RARIK þarf að vera skýrt að heimildin nær aðeins til dreifingar- og flutningskostnaðar. RARIK leggur því til eftirfarandi breytingu á 2. mgr. ákvæðisins til frekari skýringar: *Heimilt er að stöðva afhendingu raforku ef ekki er staðið í skilum með greiðslur gjalda fyrir flutning og dreifingu, skv. 1. mgr. þessa ákvæðis.*

22. gr. Aðgengi að mælibúnaði.

Kerfisstjórn flutningskerfis eða dreifiveitu skal hafa greiðan aðgang að mælibúnaði. Mælibúnað má ekki flytja til án samþykkit þeirra, en kerfisstjórn getur krafist flutnings mælis ef hann er á óhentugum stað.

Að mati RARIK er mikilvægt að tryggja betur aðgang dreifiveitu að aðstoð löggreglu til mælaskipta eða álesturs á mæli en hefur verið hingað til samkvæmt gildandi lögum.

28. gr. Raforkumælar með fjarálestrarbúnaði.

Upplausn mælinga þar sem aflóppur er áætlaður hærri en 100 kW skal a.m.k. vera ein klukkustund.

Dreifiveita leggur til nauðsynlegt gagnaflutningssamband, sé ekki getið um annað í tengisamningi. Í tengisamningi skal kveðið á um aðstöðu fyrir gagnaflutningsbúnað og aðgengi að honum, uppsetningu hans og viðhald. Dreifiveitu er heimilt að sækja og

Juris

nota mæligögn fyrir reikningsgerð vegna kostnaðar við dreifingu raforku og útreiknings á jöfnunarorku, svo og uppgjörs viðskipta með raforku, enda sé slikt i samræmi við lög og reglugerðir. Afhending mæligagna til annarra skal vera í samræmi við reglugerð og skilmála.

Almennur notandi getur farið fram á að raforkunotkun hans sé tímamæld, enda greiði hann viðbótarkostnað sem af slíkri mælingu hlýst. Dreifiveita getur hvenær sem er tímamælt raforkunotkun almenns notanda, enda greiði hún viðbótarkostnað af mælingunni.

Pegar flutningsfyrirtæki eða dreifiveita getur ekki sótt mæligögn eða mæling hefur glatast, skal áætla mæligildi út frá sambærilegum gögnum og forsendum.

Að mati RARIK er rétt í 1. mgr. ákvæðisins að miða við ársnotkun, t.d. 300 þ. kWh. RARIK ítrekar jafnframt fyrri athugasemdir varðandi heimtaugaumsókn sem fullnægjandi tengisamning, en breyta þyrfti þessu ákvæði því til samræmis.

40. gr. Greiðsla fyrir dreifingarþjónustu.

Almennum notanda ber að greiða fyrir tengingu við dreifikerfi svo og fyrir dreifingu raforku til hans. Greiðsluskyldan tekur einnig til dreifingar og flutnings raforku, sem mæld hefur verið hjá notanda, þótt hún hafi ekki komið honum að gagni vegna bilana í raflögnum hans eða vegna annarra orsaka sem dreifiveitunni eru óviðkomandi.

Dreifiveita gerir notanda reikning fyrir dreifingarþjónustu samkvæmt tengisamningi og gildandi gjaldskrá. Í tengisamningi skal skilgreina hvert eigi að senda reikning í upphafi viðskipta en notandi hefur rétt til að tilkynna breytingar síðar.

Likt og áður hefur verið bent á hefur í framkvæmd verið litið á heimtaugaumsókn sem tengisamning. Að mati RARIK er mikilvægt að tryggt sé að heimtaugaumsóknir teljist fullnægjandi tengisamningar í skilningi reglugerðarinnar, sbr. einnig fyrri athugasemdir.

42. gr. Reikningsgerð.

Dreifiveitu er heimilt að annast útsendingu og innheimtu reikninga fyrir sölu fyrirtæki.

Nýti dreifiveita sér þessa heimild og semji um slíka þjónustu við eitt sölu fyrirtæki, skal öðrum sölu fyrirtækjum standa til boða sama þjónusta á sömu kjörum.

Sölu fyrirtækjum, sem hafa söluleyfi raforku að heimilt að innheimta gjöld fyrir sölu dreifingu, og flutning raforku. Þegar innheimtan er í höndum sölu fyrirtækis ber því að beina innheimtunni um viðskiptabanka og skal halda greiðslu dreifiveitubjónustu aðskilinni á sérgreindum bankareikningi sem einungis er heimilt að ráðstafa til greiðslu fyrir dreifiveitubjónustu. Heimilt er að sölu- og dreififyrtæki innheimti gjöld fyrir þjónustu hvort í sínu lagi. Á reikningi ber að sérgreina gjald fyrir flutning, dreifingu og sölu raforku.

Dreifiveita og sölu fyrirtæki skulu gera með sér skriflegan samning um áðurnefnda þjónustu, sem skilgreini gagnaðgang og gagnaflutning, milli aðila, snið gagna og upphæð tryggingar vegna innheimtra gjalda fyrir dreifingarþjónustu.

Sölu fyrirtæki skal standa dreifiveitu skil á innheimtum gjöldum vegna hennar eigi síðar en 15. dag mánaðar miðað við uppgjör 10. dag sama mánaðar. Uppgjör vegna innheimtu gjalda síðasta uppgjörstímabils skal senda dreifiveitu á skiladegi gjalda.

Dreifiveitu er óheimilt að auglýsa þjónustu sölufyrirtækja á reikningum sínum.

Að mati RARIK ættu sölufyrirtæki sjálf að sjá um að annast útsendingu og innheimtu reikninga vegna starfsemi sinnar enda um two ólíka lögaðila að ræða. Jafnframt veltir RARIK því upp hvort þetta fyrirkomulag sem lagt er til standist að öllu leyti samkeppnislög. Með því að halda reikningsgerðinni aðskilinni er jafnframt auðveldara fyrir viðskiptavini að bera saman verð í raforkusölu.

43. gr. Upplýsingar á reikningi fyrir dreifingarþjónustu.

Á reikningi skal koma fram einingaverð sem notað er til grundvallar reikningsgerðinni ásamt magni raforku.

Gjöld fyrir flutning, dreifingarþjónustu og raforku vera greinilega aðgreind á reikningi. Heimilt er að sýna meðalkostnað dreifiveitu fyrir flutning í kr/kWst.

Á reikningum almennra notenda á svæðum þar sem í gildi er dreifbýlisgjaldskrá, skulu koma fram upplýsingar um fjárhæð framlags til lækkunar dreifingarkostnaðar.

Á reikningi dreifiveitu skal koma fram kennitala mælistandaðar ásamt auðkenni notkunarferilssvæðis sem kerfisstjórn flutningsfyrirtækis úthlutar.

Að mati RARIK er ástæðulaust að aðgreina gjöld fyrir flutning- og dreifipjónustu þar sem flutningskostnaður er hluti af tekjumörkum dreifiveitna samkvæmt 17. gr. raforkulaga nr. 65/2007. Slík breyting myndi einfalda reikninga og gera þá skilmerkilegri fyrir notendur.

51. gr. Upplýsingar um áætlaða úttekt á hverjum mælistað.

Dreifiveita á minnst ársfjórðungslega að senda upplýsingar til viðkomandi sölufyrirtækis um áætlaða árlega úttekt fyrir hvern mælistað þess. Upplýsingarnar á að senda sölufyrirtæki innan tveggja vikna eftir lok ársfjórðungs.

Áætlað úttak fyrir hvern mælistað á að gefa upp í heilum kWst/st.

RARIK bendir á að sölufyrirtæki hafa nú þegar aðgang að þessum upplýsingum daglega í gegnum Netorku. Því er umrædd grein orðin úrelt.

52. gr. Fjárhagslegt uppgjör.

Dreifiveita skal annast fjárhagslegt uppgjör á mismuni milli áætlaðrar og raunverulegrar úttektar og upplýsa sölufyrirtæki um greiðsluskyldu þess eða inneign, innan sex vikna frá lokum uppgjörstímabils og afhenda grunngögn ef eftir þeim er leitað.

Dreifiveita skal halda bókhald yfir dreifingu fyrir sérhvert sölufyrirtæki. Bókhaldið skal uppfæra við álestur mælis svo og hlutdeild sölufyrirtækis í notkunarferlinum. Mismuninn skal verðleggja í samræmi við verð jöfnunarorku hjá kerfisstjórn flutningsfyrirtækis eins og það er á hverri klukkustund. Bókhaldið skal gera upp eigi sjaldnar en um hver áramót.

RARIK bendir á að sölufyrirtæki hafa aðgang að þessum upplýsingum daglega í gegnum Netorku. Í dag fer ekkert fjárhagslegt uppgjör fram á milli sölufyrirtækis og dreifiveitu og erfitt að sjá hver tilgangurinn með slíkri kröfu um uppgjör er í raun. Umrætt uppgjör samkvæmt annari málsgrein er í raun 15 mánaða hlaupandi uppgjör samkvæmt

Juris

núgildandi Netmála. Samkvæmt 4. gr. er umrætt uppgjör milli sölufyrirtækis og Kerfisstjóra Landsnet. Aðlaga þarf texta greinarinnar við núverandi verklag.

54. gr. Undanþágur.

Fullnægi mælibúnaður ekki kröfum þessarar reglugerðar um nákvæmni eða ef ekki er unnt að koma við mælingu á viðeigandi mælistað getur kerfisstjórn flutningsfyrirtækis eða dreifiveita sótt um tímabundna undanþágu til Orkustofnunar. Við veitingu undanþágu skal taka mið af viðskiptahagsmunum, kostnaði við að koma fyrir mælingu á mælistað og fyrirhugaðri endurnýjun búnaðar.

RARIK telur umrætt ákvæði úrelt þar sem um er að ræða tímabundið ákvæði sem sett var inn árið 2005 til að skapa svigrúm til að bæta úr ágöllum í mælingum og sé ekki lengur nauðsynlegt. Leggur RARIK því til að ákvæðið verði fellt brott.

3. Samantekt

Það athugast að hér er eingöngu um að ræða meginathugasemdir RARIK varðandi helstu grundvallaratriði reglugerðardraganna, sem fyrirtækið telur mikilvægt að komi fram á þessu stigi. Áskilur RARIK sér rétt til að koma að frekari athugasemnum bæði varðandi efni þeirra í heild sinni og einstakar greinar.

Jafnframt lýsir RARIK vilja til þess að eiga frekara samstarf við ráðuneytið um endanlega gerð reglugerðarinnar.

Virðingarfallst.
f.h. RARIK ohf.

Lárus Blöndal, lögm. (hrl.)